

عنوان مقاله:

تحلیل روند و جایگاه توسعه پایدار روستایی در برنامه های توسعه بعد از انقلاب

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی و آموزش و پرورش (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرهاد جوان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

سپیده آشفته پور لیلکوهی - دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

نگاهی به وضعیت توسعه پایدار روستایی در ایران که سال هاست روستا و روستانشینی در زیر سایه بریای از سیاست ها اشتباه با مشکلات زیاد نظیر تخلیه شدن و مهاجرت لجام گسیخته به سکونتگاه ها شهر روبه رو است. یکی از مباحث کلان در نظام برنامه ریزی توسعه کشور توسعه روستاهاست. مناطق روستایی تاکنون شیوه ها زیاد را در امار برنامه ها توسعه کشور به یود دیده است، اما به دلیل شیوه مدیریت نادرست برنامه ها توسعه و عدم تعادل فضایی روستاها دچار چالش ها زیاد شده اند که نتیجه آن روند روبه رشد تخلیه و خالی از سکنه شدن روستاها و در نهایت ناپایدار این نواحی را در پی داشته است. تحقیق حاضر باهدف بررسی روند و جایگاه ابعاد توسعه پایدار روستایی در برنامه ها توسعه کشور به بررسی پنج برنامه توسعه بعد از انقلاب پرداخته است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی بوده و گردآور داده ها با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و مرور مفاد برنامه ها پنج ساله صورت گرفته است. نتایج پژوهش حاضر نشان داد، نخست، در فرآیند برنامه ها توسعه کشور از آغاز برنامه اول توسعه در سال 1368 تا برنامه پنجم توسعه منتهی به سال 1395، محتوا عمومی و ابعاد برنامه ها در ارتباط باسیاست ها توسعه پایدار روستایی روند افزایشی را نشان می دهد. سپس، در میان برنامه ها توسعه توجه به برنامه ها زیست محیطی در فرآیند برنامه ریزی کمتر از سایر ابعاد (اجتماعی و اقتصادی) توسعه پایدار روستایی بوده است. در نهایت نیز مشخص گردید برنامه پنج ساله پنج بالاترین جایگاه را در زمینه توجه به ابعاد توسعه پایدار روستایی داشته است

کلمات کلیدی:

روستا، آسیب پذیری، توسعه پایدار، توسعه روستایی، برنامه های توسعه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/900227>

